

Prima pagină > Dreptul familiei și succesiunea > Succesiunea > Succesiunile

În materie de drept civil, procedurile și acțiunile în curs intentate înainte de încheierea perioadei de tranziție vor continua în temeiul legislației UE. În baza unui acord reciproc între UE și Regatul Unit, Portalul e-justiție va păstra informațiile legate de Regatul Unit până la sfârșitul anului 2022.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [en](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Swipe to change

engleză

Succesiunile

Scoția

Această fișă informativă a fost realizată în colaborare cu Consiliul Notariatelor din UE (CNUE).

1 Cum se redactează dispoziția pentru cauză de moarte (testament, testament conjunctiv, pact asupra unei succesiuni viitoare)?

O persoană poate să își lase anumite bunuri la data decesului unei alte persoane prin stipularea unui legat testamentar.

Legea din 1995 privind înscrisurile (Scoția) [*Writing (Scotland) Act 1995*] prevede că, după 1 august 1995, testamentele trebuie să fie întocmite în scris și să fie semnate de testator.

De asemenea, persoanele fizice pot să dețină bunuri mobile și imobile în coproprietate sau în favoarea supraviețuitorilor (în general, denumită „clauza de moștenire în favoarea supraviețuitorilor”).

De asemenea, persoanele fizice care dețin bunuri mobile și imobile în nume propriu sau în comun cu alte persoane pot să prevadă o clauză de destinație specială a acelor bunuri sau a unei cote din acele bunuri în favoarea unei alte persoane, în cazul decesului.

În cazul în care nu există un testament, o clauză de moștenire în favoarea supraviețuitorilor sau o destinație specială, patrimoniul se va transmite în conformitate cu Legea din 1964 privind succesiunea (Scoția) [*Succession (Scotland) Act 1964*].

2 Ar trebui ca dispoziția să fie înregistrată și, dacă da, în ce mod?

Nu este necesară înregistrarea testamentului în Scoția.

Dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile, inclusiv cele cu o destinație specială sau cu o clauză de moștenire în favoarea supraviețuitorilor, se înregistrează fie în *Cartea Funciară (Register of Sasines)*, fie în *Cadastrul din Scoția (Land Register of Scotland)*.

În anumite cazuri, dreptul de proprietate asupra bunurilor mobile, inclusiv cele cu o destinație specială sau cu o clauză de moștenire în favoarea supraviețuitorilor, se înregistrează, de exemplu, în registrul acționarilor unei societăți.

3 Există restricții asupra libertății de a dispune pentru cauză de moarte (rezervă succesorală, de exemplu)?

În temeiul legislației scoțiene, este posibil ca un copil sau soț/partener civil supraviețuitor să își exercite dreptul stabilit prin lege asupra unor bunuri mobile la data decesului unui părinte/soț/partener civil, chiar dacă defunctul a lăsat un testament. Acest drept stabilit prin lege oferă protecție împotriva dezmoștenirii. Copiii au dreptul la o treime din bunurile mobile ale defunctului (bani, acțiuni etc.), dacă există un soț sau partener civil supraviețuitor, sau la jumătate, dacă nu există niciun soț sau partener civil supraviețuitor. Un soț/partener civil supraviețuitor are dreptul la o treime din bunurile mobile ale defunctului (bani, acțiuni etc.), dacă există copii, sau la jumătate, dacă nu există niciun copil.

4 În cazul în care nu există o dispoziție pentru cauză de moarte, cine moștenește și în ce proporție?

În temeiul Legii din 1964 privind succesiunea (Scoția) [*Succession (Scotland) Act 1964*], proprietatea se va transmite în ordinea prezentată mai jos.

(a) DREPTURI DE ÎNTÂIETATE

Un văduv, o văduvă sau un partener civil supraviețuitor (supraviețuitorul) are drepturi de întâietate asupra patrimoniului succesoral al soției/soțului sau partenerului civil defunct.

Dacă defunctul deținea o casă, iar supraviețuitorul locuiește acolo, supraviețuitorul are dreptul la casă și la accesoriile și mobilierul aferente casei, sub rezerva unor anumite limite. Supraviețuitorul poate pretinde:

casa, atât timp cât valoarea sa este sub 473 000 GBP
accesoriile și mobilierul până la valoarea de 29 000 GBP.

Dacă defunctul a lăsat în urmă copii sau descendenți, supraviețuitorul are dreptul la primii 50 000 GBP din patrimoniul succesoral. Dacă defunctul nu a lăsat în urmă copii sau descendenți, supraviețuitorul are dreptul la primii 89 000 GBP.

(b) DREPTURI STABILITE PRIN LEGE

Dacă rămâne patrimoniu succesoral după exercitarea „drepturilor de întâietate”, un soț sau partener civil supraviețuitor și copiii beneficiază de anumite drepturi stabilite prin lege din bunurile mobile ale defunctului, conform răspunsului de la punctul 3 de mai sus.

(c) PATRIMONIUL SUCCESORAL LIBER DE SERVITUȚI

După exercitarea drepturilor de întâietate și a drepturilor stabilite prin lege, restul de patrimoniu succesoral *ab intestat* se transmite în conformitate cu normele juridice, în următoarea ordine

Copiii

Dacă supraviețuiesc părinții și frații, părinții moștenesc jumătate, iar frații și surorile moștenesc cealaltă jumătate

Frații și surorile, în cazul niciunui părinte supraviețuitor

Părinții, în cazul niciunui frate sau niciunei surori supraviețuitoare

Soțul sau partenerul civil supraviețuitor

Unchii sau mătușile (din partea oricărui părinte)

Bunicii (din partea oricărui părinte)

Frații și surorile bunicii (din partea oricărui părinte)

Alți ascendenți în linie directă – mai îndepărtați decât bunicii
Statul

5 Care este autoritatea competentă:

5.1 În materie de succesiune?

5.2 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unei succesiuni?

5.3 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unui legat?

5.4 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unei rezerve succesoriale?

În cazul majorității patrimoniilor succesoriale, este necesar ca un executor testamentar (fie desemnat prin testamentul unui defunct, fie desemnat de tribunalul districtual) să obțină o „confirmare” din partea tribunalului districtual. Acordarea confirmării reprezintă titlul executorului testamentar pentru a administra patrimoniul succesoral prezentat în inventarul patrimoniului succesoral care însoțește cerea de confirmare și, de asemenea, conferă executorului testamentar autoritatea de a soluționa toate chestiunile legate de succesiune aferente patrimoniului succesoral respectiv.

6 Scurtă descriere a procedurii de soluționare a unei succesiuni în temeiul legislației naționale, inclusiv pentru lichidarea patrimoniului succesoral și pentru partajul bunurilor (trebuie furnizate și informații din care să reiasă dacă procedura de succesiune este deschisă de o instanță sau de altă autoritate competentă din proprie inițiativă)

În cazul majorității patrimoniilor succesoriale, trebuie desemnat un executor testamentar care să administreze un patrimoniu succesoral; desemnarea se face fie prin testament, fie de către tribunalul districtual (un executor testamentar din oficiu, denumit *executor-dative*) în situațiile în care nu există niciun testament valabil sau dacă executorii testamentari desemnați nu pot sau nu vor să acționeze.

În cazul majorității patrimoniilor succesoriale, executorul (executorii) testamentar(i) trebuie să depună o cerere de confirmare la tribunalul districtual.

În majoritatea cazurilor, un executor testamentar din oficiu va trebui să dovedească că a încheiat o asigurare de răspundere profesională (denumită *bond of caution*) înainte de a începe să administreze un patrimoniu succesoral.

Odată cu cererea de confirmare trebuie depus un inventar cu toate elementele patrimoniului succesoral, împreună cu testamentul, dacă există.

Instanța acordă confirmarea în raport cu elementele patrimoniului succesoral din inventar, iar executorului testamentar îi revine autoritatea să reunească respectivele elemente.

Odată ce patrimoniul succesoral este reunit, executorul testamentar trebuie să plătească orice datorie și impozit datorate înainte de împărțirea patrimoniului succesoral în temeiul testamentului sau al Legii din 1964 privind succesiunea (Scoția) [*Succession (Scotland) Act 1964*].

7 Cum și când devine cineva moștenitor sau legatar?

În cazul în care există un testament, acesta desemnează beneficiarii sau categoria de beneficiari care ar trebui să moștenească parțial sau în întregime patrimoniul succesoral, sub rezerva oricărei pretenții de drepturi juridice.

În cazul în care nu există niciun testament, drepturile și ordinea celor care vor moșteni patrimoniul succesoral sunt prevăzute în Legea din 1964 privind succesiunea (Scoția) [*Succession (Scotland) Act 1964*].

În cazul în care nu există niciun testament, coabitantul supraviețuitor poate, de asemenea, să depună o cerere la instanță în termen de șase luni de la data decesului, pentru a i se atribui o parte din patrimoniul succesoral în temeiul **Legii din 2006 privind dreptul familiei (Scoția) [*Family Law (Scotland) Act 2006*]**.

„Intrarea în posesie” este momentul la care un beneficiar dobândește „un drept de proprietate” în temeiul unei moșteniri. În temeiul Legii din 1964 privind succesiunea (Scoția) [*Succession (Scotland) Act 1964*], patrimoniul succesoral intră în posesia executorului testamentar în scopul administrării. În această etapă, beneficiarul dobândește un drept personal față de executorul testamentar pentru transmiterea obiectului moștenirii în favoarea sa. Atunci când obiectul moștenirii este transmis beneficiarului, el dobândește un „drept real”.

Data intrării în posesie ține de ceea ce defunctul a intenționat în raport cu testamentul său.

8 Preiau moștenitorii datoriile defunctului și, dacă da, în ce condiții?

Executorul testamentar va fi răspunzător să plătească toate datoriile datorate prin patrimoniu succesoral înainte de împărțirea acestuia către beneficiari.

Patrimoniul succesoral nu ar trebui să fie distribuit mai devreme de șase luni de la data decesului pentru a oferi timp creditorilor să depună solicitări. Dacă niciun creditor nu depune nicio solicitare în termen de șase luni, iar executorul testamentar distribuie patrimoniul succesoral, teoretic, beneficiarii sunt răspunzători pentru orice datorie în limita moștenirii lor.

9 Ce documente și/sau informații sunt necesare de obicei pentru înregistrarea bunurilor imobile?

Titlul de proprietate asupra unui bun imobil poate fi transferat unui beneficiar prin intermediu unei dispoziții care ar trebui să fie înregistrată în Cadastrul din Scoția (*Land Register for Scotland*) sau prin anexarea unui document semnat (*docket*) la confirmare (sau la un certificat de confirmare).

În cazul în care există o clauză de moștenire în favoarea supraviețuitorilor, titlul de proprietate trece automat la proprietarul supraviețuitor, iar un extras din certificatul de deces trebuie anexat la actele de proprietate.

9.1 Este numirea unui administrator obligatorie sau obligatorie la cerere? Dacă ea este obligatorie sau obligatorie la cerere, ce demersuri trebuie efectuate?

Nu toate patrimoniile succesoriale necesită confirmare din partea instanței – unii deținători de fonduri vor plăti fără a fi nevoie de confirmare. Dacă este necesară o confirmare, trebuie desemnat un executor testamentar fie printr-un testament, fie printr-o cerere de desemnare a unui executor testamentar din oficiu de către instanță.

9.2 Cine este îndrituit să execute dispoziția pentru cauză de moarte lăsată de defunct și/sau să administreze patrimoniul succesoral?

Un executor desemnat fie printr-un testament, fie de către o instanță, prin intermediul unei confirmări, va administra patrimoniul succesoral. Cu toate acestea, în unele cazuri, deținătorii de fonduri pot transfera patrimoniul succesoral al defunctului fără a fi nevoie de o confirmare.

9.3 Ce competențe are un administrator?

De a reuni patrimoniul succesoral identificat în inventarul atașat cererii de confirmare.

De a plăti datoriile și taxele.

De a distribui restul de patrimoniu succesoral beneficiarilor în temeiul testamentului sau, dacă nu există niciun testament, în temeiul Legii din 1964 privind succesiunea (Scoția) [*Succession (Scotland) Act 1964*].

De a recupera datoriile datorate defunctului.

În cazul în care defunctul a suferit vătămări personale înaintea decesului, executorul testamentar al respectivei persoane are drepturi similare la daune ca defunctul.

Executorul testamentar are dreptul să continue o acțiune în daune pentru vătămare personală care a fost intentată de către defunct înainte de data decesului și care nu s-a terminat.

În cazul în care defunctul a intentat o acțiune în daune pentru calomnie, iar aceasta nu s-a terminat la data decesului, dreptul la despăgubiri poate fi transmis executorului testamentar.

În cazul în care defunctul are un drept la despăgubiri în temeiul răspunderii contractuale, executorul testamentar poate iniția sau continua o acțiune judiciară în acest sens.

10 Ce documente sunt eliberate de obicei, în temeiul legislației naționale, în cursul sau la finalul unei cauze de succesiune pentru atestarea statutului și a drepturilor beneficiarilor? Au aceste documente efecte probatorii specifice?

Nu este necesar niciun document prin care să se facă dovada statutului și a drepturilor beneficiarilor. Elementele patrimoniului succesoral vor fi transferate beneficiarilor de către executorul testamentar care administrează patrimoniul succesoral, iar pentru unele dintre acestea va fi necesar un transfer formal al titlului de proprietate și, eventual, o înregistrare a acestuia. Astfel cum s-a menționat mai sus, în cazul în care există o clauză de moștenire în favoarea supraviețuitorilor, titlul de proprietate trece automat la proprietarul supraviețuitor, iar extrasul din certificatul de deces trebuie anexat la actele de proprietate. În cadrul procesului de confirmare din Scoția, trebuie depus un formular privind taxa de succesiune chiar dacă nu se datorează nicio astfel de taxă.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 16/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.